

Skaden, medens de blive fri for Erstatning derfor.

Det var kun disse to Punkter, jeg vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Sonne: Det her foreliggende Lovforslag tør vel med en vis Berettigelse karakteriseres som en yngre, lille Broder til Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, og ser man hen til den ulige Skæbne, som de to Søskendeforslag have mødt paa deres Vej, turde der være nogen Anledning for den højtærede Landbrugsminister til at sande Rigtigheden af det bekendte Ord: smaa Børn, smaa Sorger, store Børn, store Sorger, thi medens dette Lovforslags store Broder, Saltvandsfiskerilovforslaget, vel nok maa antages at have voldet den højtærede Landbrugsminister adskilligt Bryderi og Bekymring, har det foreliggende Lovforslag hidtil ikke mødt Vanskeligheder paa sin Vej. Det blev ved 1ste Behandling i det andet Ting hilst med den Velvillie fra alle Sider, der plejer at varsle et Lovforslags snarlige Ophøjelse til Lov. Det karakteriseredes nemlig der fra alle Sider som et overmaade grundigt og sagkyndigt udarbejdet Forslag. Det udgik dernæst fra 2den Behandling i det andet Ting i en Skikkelse, der kun lod ganske enkelte Mindretalsønsker uopfyldte. Et enkelt af disse, som dog senere blev opfyldt ved 3die Behandling, blev omtalt af det ærede Medlem, som først havde Ordet (la Cour). Det gik ud paa, at Ministeren skulde bemyndiges til at inddrage under Loven Moser, Grøfter og lave Enge, der ved deres Beliggenhed nær op til andre Vande frembyde gode Betingelser som Ynglepladser for sammes Fiskebestand. Det ærede Medlem var jo noget betænkeligt ved denne Bestemmelse. Jeg deler ikke det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende. Jeg finder tværtimod, at den betegner et umiskendeligt Fremskridt, thi det forekommer mig ganske irrationelt at tillade private Lodsejere at fange den fredede Fisk i det Øjeblik, den gaar op fra det dybere Vand, hvor den ikke kan lægge sine Æg, for at søge hen til de Steder, hvor den kan lægge dem og faa sin Yngel udklækket.

Jeg skal endnu henpege paa, at Lovforslaget ved 3die Behandling i det andet høje Ting blev enstemmigt vedtaget. Heroppe synes det ogsaa at have faaet en alt i alt velvillig Modtagelse. Den ærede første Taler havde ganske vist enkelte Betænkeligheder ved det. Det ærede Medlem hen-

pegede paa, at der savnes Bestemmelser om et Fredningsdistrikt ved Aaers og Bækkes Udløb i Havet. Det er jo rigtigt, og det ærede Medlem henpegede ogsaa med Rette paa, at saadanne Bestemmelser findes i Saltvandsfiskeriloven. Jeg tager deraf Anledning til at udtale, at jeg maa anse det for meget hensigtsmæssigt, om disse to Søskendeforslag kunde blive til Lov samtidig, og om det maatte lykkes os i en nær Fremtid ogsaa at faa ført Saltvandsfiskerilovforslaget frelst i Havn. Det ærede Medlem fremførte dernæst nogle Bemærkninger vedrørende det ret vanskelige Midtstrømsspørgsmaal. Jeg er nu ikke ganske sikker paa, om ikke den bestaaende Lovgivning i og for sig er fuldt tilstrækkelig til at ordne dette Spørgsmaal. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at der tiltrænges Lovregler i saa Henseende, men hans Betænkelighed rammer for saa vidt ikke det her foreliggende Lovforslag, som det ærede Medlem jo selv erkender, at saadanne eventuelt tiltrængte ny Lovregler paa dette Omraade kunne tilvejebringes uafhængige af det. Det ærede Medlem samlede i øvrigt sin Dom over Forslaget i en Anbefaling for det i Erkendelse af, at det repræsenterer et Fremskridt, og i et Ønske om, at det snart maatte ophøjes til Lov. Jeg deler dette Ønske. Ogsaa jeg anser Lovforslaget for en betydelig Forbedring af det bestaaende, og ud fra dette Spørgsmaal skal jeg hermed have den Ære paa Partifællers og egne Vegne at anbefale det til hurtig og velvillig Fremme.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg takker ærede Medlemmer, som have haft Ordet, for den Tilslutning, de have ydet den foreliggende Sag, og jeg tør vel efter disse Udtalelser vente, at det skal kunne lykkes at faa den gennemført i indeværende Samling. Jeg er saa meget mere tilfreds dermed, som jeg egentlig neppe havde ventet, at det skulde lade sig gøre, navnlig naar man tager i Betragtning, hvilken lang Tid vi ellers i Rigsdagen behøve for at naa til et Resultat paa Fiskerilovgivningens Omraade. De enkelte Indvendinger, der ere fremkomne, synes mig at være af mindre Betydning og i hvert Fald ikke af den Beskaffenhed, at de kunne lægge Sagen Hindringer i Vejen. Det 1ste ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour) omtalte Maalene, der ere fastsatte i § 7, og ønskede, at Angivelsen i Meter maatte blive det principale, og Tommerne satte bagefter. Naar vi have holdt os til